

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Vlas Valeriu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 15.10.2018-03.06.2019
2. *instanța de apel*: 16.07.2019-25.11.2019
3. *instanța de recurs*: 27.01.2020 - 12.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din data de 3 iunie 2019, Vlas Valeriu Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art:

- art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, 3 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 Cod penal, lui Vlas Valeriu Xxxxx, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 5 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 din Codul penal, pedeapsa aplicată lui Vlas Valeriu Xxxxx, a fost suspendată condiționat, cu stabilirea unui termen de probă de 5 ani. S-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate condamnatului Vlas Valeriu Xxxxx, dacă în perioada termenului de probă fixat de instanță, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Vlas Valeriu, a cheltuielilor judiciare în sumă de 650 de lei, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că în una din zilele toamnei anului 2017, aflându-se pe un imaș din preajma satului Antonești, r-nul Cantemir, împreună cu minora Xxxxx Xxxxx, născută la xxxxx, având intenția întreținerii unui raport sexual, cunoscând cu certitudine că Xxxxx Xxxxx este minoră și conștientizând că, victima nu are capacitate deplină de deliberare, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și de a-și exprima voința, ținând cont de vârsta fragedă, Vlas V. i-a pus piedică minorei Xxxxx Xxxxx, a numit-o cu cuvinte necenzurate și a întreținut cu ea un raport sexual în formă normală contrar voinței acesteia.

Respectivele acțiuni ale inculpatului Vlas V., au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 171 alin. (2) lit. b) din Codul penal, conform indicilor: *viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite cu bună știință asupra unei persoane minore.*

Tot Vlas V., la data de 21 august 2018, aflându-se pe un imaș din preajma satului Antonești, r-nul Cantemir, având intenția întreținerii unui raport sexual, cunoscând cu certitudine că Xxxxx Xxxxx, a.n. xxxxx, din satul Antonești, r-nul Cantemir, este minoră și conștientizând că victima nu are capacitate deplină de deliberare, profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, a întreținut contrar voinței victimei un raport sexual în formă normală cu minora Xxxxx Xxxxx.

Respectivele acțiuni ale inculpatului Vlas V., au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 171 alin. (2) lit. b) din Codul penal, conform indicilor: *viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, acțiuni săvârșite cu bună știință asupra unei persoane minore.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea ce ține de pedeapsa stabilită, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, prin care Vlas V., să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza: art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza prevederilor art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită lui Vlas V., o pedeapsă definitivă sub formă de 6 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și obligarea inculpatului Vlas Valeriu, de a achita cheltuielile judiciare în sumă de 650 în contul statului.

4. În motivarea apelului a indicat:

- instanța de judecată, a dat o apreciere corectă probelor acumulate la faza de urmărire penală și care s-au confirmat în ședința de judecată;

- instanța de judecată a calificat just acțiunile inculpatului Vlas V., și corect l-a condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal și la acest capitol sentința de judecată nu se contestă.

- la stabilirea pedepsei penale în privința lui Vlas V., instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 79 Cod penal, și a stabilit ca circumstanță excepțională faptul că, inculpatul Vlas V., la momentul săvârșirii infracțiunilor avea vârsta de 18 ani;

- analizând proporționalitatea circumstanțelor excepționale în favoarea inculpatului Vlas V. și cele în favoarea victimei Xxxxx Xxxxx, a ajuns la concluzia că, drepturile și interesele persoanei minore sunt mai presus ca orice alte circumstanțe atenuante în favoarea persoanei vinovate. În cazul dat este vorba de interesul major al persoanei minore, și anume prin faptul că, i-a fost afectată dezvoltarea ei fizică și psihică;

- inculpatul Vlas V., în ședința de judecată nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunilor incriminate, iar prevederile art. 90 din Codul penal, nu-și regăsesc aplicarea în cazul dat;

-aplicând o pedeapsă neprivativă de libertate în privința inculpatului Vlas V., faptul dat va permite săvârșirea de către ultimul și în continuare a altor acte de viol, inclusiv împotriva Xxxxx Xxxxx, dat fiind faptul că sunt din aceeași localitate și se cunosc. Mai mult de atât, faptul dat va încuraja și alte persoane din localitate de a săvârși fapte similare.

5. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, a fost admis apelul declarat, fiind casată parțial sentința, în ce privește latura civilă, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care a fost admisă parțial cererea procurorului, fiind încasat de la Vlas V. în beneficiul statului suma de 320 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, în rest sentința a fost menținută.

6. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, în aspectul laturii penale, în sentința adoptată instanța de fond s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în rechizitoriul întocmit de către procuror, cu respectarea dispozițiilor legale de judecare a cauzei, cu stabilirea corectă a categoriei și mărimea pedepsei aplicate inculpatului Vlas Valeriu, aplicarea corectă și justă a prevederilor art. 90 din Codul penal, instanța de fond în mod temeinic concluzionând asupra faptului că, corectarea și reeducarea inculpatului Vlas Valeriu, este posibilă și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare stabilită, și că prin aceasta, inculpatul va îndreptăți încrederea ce ia fost acordată și nu va mai comite în viitor infracțiuni similare. Sentința în latura penală cuprinzând astfel, motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de apel a însușit-o în mod integral.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art.101 din Codul de procedură penală, a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a mai menționat că, sentința primei instanțe a fost contestată de către acuzatorul de stat numai în partea ce ține de individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului, considerând că aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpatului este inoportună în cazul dat, și că corectarea și reeducarea acestuia va fi posibilă doar cu executarea reală a pedepsei cu închisoarea stabilită de către instanță.

Prin urmare, analizând sentința instanței de fond în raport cu argumentele invocate în cererea de apel și în colaborare cu circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a dispus suspendarea executării pedepsei stabilite pe un termen de 5 ani, prevăzut de art. 90 Cod penal, ca termen de probă pentru pedeapsa penală sub formă de 5 ani de închisoare aplicată inculpatului Vlas V., or, instanța de fond în procesul de apreciere și aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Vlas V., a analizat minuțios toate circumstanțele de fapt și de drept, precum și a motivat într-o manieră suficientă și clară soluția în această parte a sentinței emise.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Vlas V. și dispunerea suspendării condiționată a executării acesteia cu stabilirea unui termen de probă, conform prevederilor art. 90 din Codul penal, a ținut cont de faptul că, inculpatul Vlas V., și-a recunoscut parțial vinovăția și s-a căit sincer de faptele comise.

De asemenea, instanța de fond corect a constatat că, la momentul comiterii infracțiunilor incriminate, inculpatul Vlas V. deși avea vârsta de 18 ani, ultimul nu atinseseră vârsta de 21 de ani, iar anterior nu a fost în conflict cu legea, ceea ce a făcut posibil și oportun ca în temeiul art. 79 din Codul penal, să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă penală sub limita minimă prevăzute de lege pentru infracțiunile comise.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, instanța de fond, apreciind cumulul circumstanțelor enunțate supra, precum și ținând cont de faptul că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune intenționată gravă, de lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante, de personalitatea inculpatului Vlas V., care la locul de trai se caracterizează pozitiv, a recunoscut parțial vinovăția de cele comise, iar partea vătămată minoră pledând atât în instanța de fond, cât și cea de apel, în favoarea iertării inculpatului, just a concluzionat că inculpatului Vlas V. îi poate fi acordată o șansă pentru a se corecta și reeduca, fără ca acesta să execute în mod real pedeapsa închisorii stabilite, corect și legal suspendând condiționat executarea pedepsei cu stabilirea unui termen de probă de 5 ani, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

Din aceste considerente, instanța de apel a apreciat critic alegațiile invocate în apelul procurorului precum că, scopul legii penale nu va fi atins în privința inculpatului Vlas V. dat fiind aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 din Codul penal, or, argumentele procurorului că prin aceasta se va favoriza comiterea de noi infracțiuni similare atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane nu reprezintă decât opinia subiectivă a părții acuzării care nu este fundamentată nici din punct de vedere juridic, și nici din punct de vedere social - moral.

În acest sens, instanța de apel a atras atenția că, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, va avea un impact pozitiv și cu caracter moral în privința inculpatului, ultimul conștientizând că suspendarea presupune neexecutarea pedepsei stabilite de către instanță, în anumite condiții care, în cazul în care nu le va respecta întocmai și nu va îndreptăți încrederea ce ia fost acordată, va

conduce finalmente la faptul că ultimul va executa pedeapsa aplicată și va suporta toate consecințele și lipsurile care inevitabil, vor decurge în caz de executare reală a pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și alegațiile procurorului invocate în cererea de apel precum că, atât timp cât inculpatul Vlas V. nu și-a recunoscut vinovăția de faptele comise, prevederile art. 90 din Codul penal sunt inaplicabile ultimului, or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO. Mai mult ca atât, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Prin urmare, alegațiile procurorului invocate în acest sens au fost apreciate critic de către instanța de apel, respingându-le.

În subsidiar, instanța de apel a reținut că, sentința Judecătorei Cahul, (sediul Cantemir), din data de 3 iunie 2019, este contestată de către procuror în partea respingerii cerinței acuzatorului de stat privind încasarea de la Vlas V. în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 650 lei.

Totodată, instanța de apel a stabilit că procurorul solicită încasarea de la Vlas V., în beneficiul statului a sumei de 650 de lei, sumă ce a fost acumulată potrivit notei de cheltuieli judiciare anexată la dosar după cum urmează (f. d. 59) :

- 320 de lei pentru efectuarea expertizelor de specialitate;
- 300 de lei pentru plata onorariilor apărătorilor din oficiu;
- 30 de lei pentru hârtia și imprimantele ce compun dosarele penale.

Analizând nota de cheltuieli judiciare care se solicită a fi încasată de la inculpat în suma totală de 650 de lei, în raport cu prevederile legale în vigoare, instanța de apel a constatat necesitatea admiterii parțiale a solicitării înaintate, cu dispunerea încasării de la inculpatul Vlas V. în beneficiul statului, a sumei de 320 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, cu respingerea în rest a apelului procurorului în această parte.

Instanța de apel a menționat faptul că, solicitarea procurorului privind încasarea sumei de 300 de lei pentru plata onorariilor apărătorilor din oficiu, și 30 de lei pentru hârtia și imprimantele ce compun dosarele penale, nu pot fi încasate de la inculpat în contul statului, or, legislația în vigoare nu conține nici o normă care să prevadă încasarea cheltuielilor enumerate din contul persoanelor în privința cărora a fost efectuată și petrecută activitatea de urmărire penală, ceea ce denotă din start, netemeinicia încasării cheltuielilor menționate din contul inculpatului.

Cu referire la solicitarea procurorului de încasare a sumei de 320 de lei de la inculpat în beneficiul statului, sumă achitată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201813P0175 din data de 28 august 2018, instanța de apel a considerat-o întemeiată și aceasta urmează a fi încasată în ordine de regres, din contul inculpatului în beneficiul statului, din următoarele considerente.

Din conținutul normelor sus - citate, instanța de apel a stabilit că, soluția instanței de fond privind respingerea solicitării procurorului de încasarea

cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, una greșită și neconfirmată în cazul dat. Or, instanța de apel nu a constatat temeieri rezonabile de eliberare a inculpatului de la plata cheltuielilor judiciare, în cazul dat, a cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză medico - legală.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Vlas Valeriu Xxxxx, nu este căsătorit, nu are persoane la întreținere, nefiind într-o stare materială precară, iar suma de 320 de lei, nu ar pune în dificultate inculpatul, astfel că, instanța de apel a constatat că cheltuielile judiciare în valoare de 320 de lei suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară, urmează a fi încasate din contul inculpatului Vlas Valeriu Xxxxx în beneficiul statului.

În sensul dat, instanța de apel a considerat întemeiat apelul acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru actele procesuale, deoarece expertiza judiciară a fost efectuată după intrarea în vigoare a modificărilor sus-menționate. Or, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

7. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea parțială a acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile judiciare nu pot fi corectate de instanța de recurs.

În motivarea recursului invocă:

- pedeapsa penală stabilită lui Vlas V., este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale;

- la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată nu au luat în considerație gravitatea infracțiunilor comise de către inculpatul Vlas V., cât și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului;

- instanța de apel eronat concluzionează că: *vinovăția cât și soluția adoptată de către instanța de fond privind recunoașterea vinovăției lui Vlas V. de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) și 171 alin. (2) lit. b) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse de 3 ani de închisoare pentru fiecare infracțiune în mod separat, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și cu aplicarea prevederilor art. 84 din Codul penal și stabilirea unei pedepse definitive de 5 ani de închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, nu se contestă de către partea acuzării, or în cererea de apel procurorul a solicitat stabilirea inculpatului Vlas V. pentru infracțiunile prevăzute de art. 171 alin.(2) lit. b), 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, câte 5 ani închisoare pentru fiecare infracțiune, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 84 din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită lui Vlas V. o pedeapsă definitivă sub formă de 6 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;*

- instanța de apel nu se pronunță asupra motivelor procurorului invocate în cererea de apel cu privire la temeinicia aplicării în privința inculpatului Vlas V., a pedepsei mai aspre, sub forma de 6 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în

penitenciar de tip semiînchis, limitându-se numai la temeinicia aplicării prevederilor art.90 Cod penal;

- la stabilirea pedepsei, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au liberat neîntemeiat pe inculpat de executarea pedepsei penale, aplicînd prevederile art. 90 Cod penal— suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare.

- infracțiunile prevăzute de art. 171 alin. (2) lit.b) Cod penal, sunt infracțiuni grave;

- la caz, potrivit materialelor cauzei, rezultă că ambele instanțe ierarhic inferioare au dispus incorect în temeiul art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepselor în privința inculpatului Vlas V.;

- ținînd cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, ca obiect al infracțiunii au constituit, relațiile sociale cu privire la viața sexuală a persoanei, rolul inculpatului la comiterea acestei infracțiuni, conchide că urmează a fi casată decizia instanței de apel, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și urmează a fi dispusă executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane;

-reieșind din motivele și metodele comiterii infracțiunii, inculpatul se prezintă a fi o persoană social - periculoasă, și doar privarea de libertate va putea îngrădi societatea de la manifestarea unor acțiuni de acest gen din partea lui Vlas V. Consideră că pedeapsa aplicată lui Vlas V. (aplicarea prevederilor art.90 Cod penal) și menținută de către instanța de apel, va fi apreciată ca atitudinea tolerantă a statului față de aceste categorii de infracțiuni, ce va submina încrederea societății în eficiența și echitatea justiției.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

Așadar, în prezenta speță, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

La fel, Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia adoptată numai referitor la aplicarea pedepsei mai blânde inculpatului și a suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal, considerând că nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și vinovăția autorului.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 79, 84 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilindu-i întemeiat pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunile respective de care a fost recunoscut vinovat, ținând cont de prevederile art. 79 Cod penal, or inculpatul deși a atins vârsta de 18 ani, nu atinsese vârsta de 21 de ani, întemeiat au aplicat pedepse de câte 3 ani închisoare pentru fiecare infracțiune prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar în temeiul art. 84 Cod penal, au aplicat pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Totodată, cu privire la critica recurentului precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra criticii procurorului cu privire la temeinicia aplicării în privința inculpatului a unei pedepse mai aspre, or în cererea de apel a solicitat stabilirea inculpatului Vlas V. pentru infracțiunile prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b), 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, câte 5 ani închisoare pentru fiecare infracțiune, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 84 din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită lui Vlas V. o pedeapsa definitivă sub formă de 6 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, Colegiul penal reține că, procurorul în apelul declarat, cât și în recurs a invocat în linii generale că, prevederile art. 90 Cod penal nu își găsesc aplicarea în cazul dat și nu a criticat aplicabilitatea prevederilor art. 79 Cod penal, în cauza dată. Mai mult ca atât, recursul este motivat în linii generale, fără a fi adoptat speței, fiind descrie articolele din Codul penal și prevederile acestora, fără a invoca dezacordul cu aplicabilitatea art. 79 Cod penal, criticând la general aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul modului de executare a pedepsei inculpatului, aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sancțiunea art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 12 ani, clasificându-se ca infracțiune gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Art. 79 alin. (1) Cod penal, prevede că ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai

blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. **Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.**

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă,* iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, instanțele de fond apreciind drept circumstanță excepțională faptul că, inculpatul a comis infracțiunile în cauză la atingerea vârstei de 18 ani, dar neatingând vârsta de 21 de ani, inculpatul a fost condamnat, ținând cont de prevederile art. 79 Cod penal, în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, 3 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 84 Cod penal, lui Vlas V., pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 5 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza supusă judecării, instanțele de fond au conchis, că inculpatului Vlas V., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că, este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o

infraacțiune săvârșită cu intenție, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infraacțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond au menționat că, în calitate de circumstanțe atenuante a fost reținut faptul că, inculpatul a recunoscut parțial vina, s-a căit sincer de cele comise, la momentul comiterii infraacțiunilor, deși a atins vârsta de 18 ani, inculpatul Vlas V. nu atinsese vârsta de 21 de ani, circumstanță care în temeiul art. 79 Cod penal, a fost apreciat drept excepțională, totodată careva circumstanțe agravante nu au fost constatate, partea vătămată minoră l-a iertat pe inculpat și a solicitat să nu fie pedepsit.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând caracteristica pozitivă a inculpatului, vârsta tânără a inculpatului, faptul că partea vătămată l-a iertat, anterior nu a fost judecat, împrejurări ce a permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 79, 84 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infraacțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Vlas V.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sînt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat de către procuror, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Vlas Valeriu Xxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 02 iulie 2020.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor